Dosarul nr. 5r-407/2025
4-25149222-48-5r-23102025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06 august 2026 mun. Străşeni
Judecătoria Străşeni, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Iana Talmaci
Grefier
Corina Botnari

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în baza contestației depusă de administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 *****emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional,-

C O N S T A T Ă:

La 30 septembrie 2025 de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ursachi Ina, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 *****în privința SRL „Vectortrade” în baza art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, pentru faptul că la 21 iunie 2024 în jurul orelor 14:29, aflîndu-se în orașul Strășeni, proprietarul vehiculului în termen de 60 zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 alin. (2) CCRM identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate și/sau cu mijloce de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate cu prevederile actelor normative, ignorînd prevederile art. 16^1 alin. (1) și 443^1 alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 14 u. c. ceea ce constituie suma de 700 lei.

La 10 octombrie 2025 administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 *****emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional, înregistrată în cancelaria Inspectoratului Național de Securitate Publică cu nr. de intrare 7137 din 10.10.2025.

Prin contestația depusă, administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT 04 *****și a sancțiunii aplicate.

În esență, administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu susține că agentul constatator a aplicat eronat dispozițiile art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, deși pretinsa faptă imputată persoanei juridice privește necomunicarea identității conducătorului vehiculului, situație reglementată distinct de art. 443^1 și art. 234 din Codul contravențional.

Totodată, se invocă faptul că nu a fost respectată procedura prevăzută de art. 443^1 alin. (2) din Codul contravențional, întrucât persoanei juridice nu i-a fost expediată solicitarea privind identificarea conducătorului auto prin modalitatea prevăzută de lege și nu există dovada recepționării acesteia.

În același context, administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu indică că la materialele cauzei lipsesc solicitarea, avizul de primire și alte probe care să confirme

respectarea procedurii legale.

În aceste condiții, contestatarul apreciază că procesul-verbal și decizia de sancționare au fost întocmite cu încălcarea normelor imperative ale legii, fără administrarea unui probatoriu suficient și fără stabilirea completă a circumstanțelor cauzei, motiv pentru care solicită admiterea contestației, anularea actelor contestate și încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată, reprezentantul SRL „Vectortrade"- Hăbășescu Oleg a susținut contestația înaintată și a solicitat admiterea contestației, cu anularea procesului-verbal întocmit în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Totodată, prin intermediul SEDP, la data de 11 februarie 2026, administratorul SRL „Vectortrade" – Violeta Guțu a depus cerere suplimentară.

Prin cererea suplimentară depusă, persoana juridică SRL „Vectortrade", în calitate de contravenient, a reiterat solicitarea privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr. *****din 30.09.2025 și a deciziei de sancționare emise în temeiul art. 236 alin. (1) Cod contravențional, precum și încetarea procesului contravențional inițiat în privința sa.

Administratorul SRL „Vectortrade" – Violeta Guțu a menționat că a fost sancționată pentru faptul că, în calitate de proprietar al mijlocului de transport, nu ar fi comunicat în termenul prevăzut de lege identitatea conducătorului vehiculului care ar fi săvârșit contravenția constatată la data de 24.06.2024, însă susține că nu a fost informată despre existența unei asemenea obligații și nu i-a fost expediată nicio solicitare în acest sens de către agentul constatator.

În susținerea poziției sale, SRL „Vectortrade" a indicat că, după depunerea contestației, agentul constatator a solicitat informații de la Î.S. „Poșta Moldovei" privind expedierea unei scrisori recomandate, însă nu a prezentat instanței probe certe care să confirme expedierea și recepționarea efectivă a acesteia de către reprezentantul persoanei juridice. S-a invocat că informația privind trimiterea poștală nu demonstrează în mod incontestabil faptul comunicării solicitării către destinatar, întrucât nu a fost prezentat avizul de recepție, date privind persoana care ar fi primit corespondența sau alte probe care să confirme transmiterea valabilă a obligației de informare.

Totodată, partea petentă a evidențiat faptul că datele prezentate de Î.S. „Poșta Moldovei" indică faptul că trimiterea poștală a fost livrată la data de 01.07.2024, ora 19:46, în afara programului de lucru al oficiului poștal și al SRL „Vectortrade", ceea ce ridică dubii cu privire la realizarea unei livrări efective către destinatar. În opinia SRL „Vectortrade", în lipsa confirmării recepționării corespondenței, termenul legal pentru executarea obligației de comunicare a identității conducătorului nu putea începe să curgă.

SRL „Vectortrade" a susținut că agentul constatator nu a acumulat și nu a prezentat probe suficiente, pertinente și concludente care să demonstreze vinovăția persoanei juridice, iar procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în baza unor presupuneri, fără a fi stabilită în mod cert existența faptei contravenționale și vinovăția contravenientului.

În acest sens, s-a invocat încălcarea principiului prezumției nevinovăției prevăzut de art. 375 Cod contravențional, menționând că nicio persoană nu poate fi considerată vinovată atât timp cât vinovăția nu este demonstrată prin probe administrate în conformitate cu legea, iar orice dubiu care nu poate fi înlăturat urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

De asemenea, SRL „Vectortrade" a arătat că simpla existență a procesului-verbal cu

privire la contravenție nu poate constitui o probă suficientă pentru aplicarea sancțiunii, în lipsa altor mijloace de probă care să confirme încălcarea imputată.

Totodată, SRL „Vectortrade” a invocat încălcarea dreptului la apărare și a drepturilor procesuale ale persoanei juridice, menționând că procesul-verbal a fost întocmit și sancțiunea aplicată în lipsa reprezentantului SRL „Vectortrade”, fără asigurarea posibilității reale de a formula obiecții și de a prezenta explicații.

În concluzie, SRL „Vectortrade” a solicitat admiterea cererii suplimentare, declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr. *****din 30.09.2025 și a deciziei de sancționare emise în temeiul art. 236 alin. (1) Cod contravențional, precum și încetarea procesului contravențional, pe motiv că actele întocmite de agentul constatator sunt neîntemeiate, neprobate și adoptate cu încălcarea prevederilor legale.

Agentul constatator, Munteanu Daniel, acționând în baza delegației, în ședința de judecată a solicitat menținerea procesului-verbal și a deciziei de sancționare.

Prin referința anexată la materialele cauzei, agentul constatator a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție, menționând că sancționarea SRL „Vectortrade” pentru contravenția respectivă este în deplin acord cu normele legale aplicabile.

Examinând materialele dosarului contravențional, studiind circumstanțele indicate în contestație raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanța a ajuns la concluzia de a respinge contestația depusă de administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 *****emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional, din următoarele considerente.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus de cît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și alin. (1^1), instanţa judecă: contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (11) Cod contravențional.

Art. 440 alin. (3) Cod contravențional stipulează că în cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea şi să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol.

În temeiul art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8) Cod contravențional.

Cu privire la termenul de depunere a contestației, ținând cont de faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator au fost emise la 30 septembrie 2025 și contestația a fost depusă la 10 octombrie 2025, astfel, instanța de judecată conchide că contestația a fost înaintată cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 *****emis în privința SRL „Vectortrade” în baza art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, s-a constatat că la

21 iunie 2024 în jurul orelor 14:29, aflîndu-se în orașul Strășeni, proprietarul vehiculului în termen de 60 zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 alin. (2) CCRM identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvîrșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate și/sau cu mijloce de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate cu prevederile actelor normative, ignorînd prevederile art. 16^{1} alin. (1) și 443^{1} alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 14 u. c. ceea ce constituie suma de 700 lei

Cu referire la legalitatea și temeinicia procesului-verbal contestat, instanța reține că potrivit art. 443 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă în mod clar și complet descrierea faptei contravenționale, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei și indicarea exactă a normei materiale pretins încălcate.

Totodată, prevederile art. 443^{1} din Codul contravențional reiterează (1) În cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia. (2) După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante. (3) În cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligația de a depune declarația cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârșirii contravenției revine părinților acestuia sau persoanei la întreținerea căreia se află minorul. (4) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința conducătorului proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile art. 443 alin. (8). (5) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8).(6) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art. 382 alin. (7).

În conformitate cu art. 443 alin.(8) din CCRM, în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea

identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenția.

Contrar susținerilor formulate de SRL „Vectortrade”, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr. *****din 30 septembrie 2025 a fost întocmit cu respectarea exigențelor de legalitate prevăzute de Codul contravențional, iar materialul probator administrat confirmă existența faptei imputate persoanei juridice, caracterul ilicit al inacțiunii acesteia și aplicarea corectă de către agentul constatator a mecanismului juridic instituit de art. 16[1] alin. (1) și art. 443[1] Cod contravențional.

Instanța reține că, potrivit procesului-verbal contestat, SRL „Vectortrade”, în calitate de proprietar al vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată prin mijloace tehnice omologate, nu a comunicat, în termenul legal de 60 de zile lucrătoare, identitatea persoanei care conducea vehiculul la momentul săvârșirii faptei, deși fusese solicitată în acest sens de autoritatea competentă. Din cuprinsul procesului-verbal rezultă că agentul constatator a individualizat conduita ilicită reținută, a indicat calitatea în care persoana juridică a fost atrasă la răspundere și a făcut trimitere la normele legale care instituie obligația proprietarului vehiculului de a comunica identitatea conducătorului auto.

Prin urmare, nu poate fi primită afirmația contestatarului potrivit căreia procesul-verbal ar fi lipsit de claritate ori ar cuprinde o neconcordanță între situația de fapt descrisă și norma contravențională aplicată. Procesul-verbal nu impută persoanei juridice faptul material al conducerii vehiculului și nici nu pornește de la premisa fictivă că o persoană juridică ar fi putut săvârși nemijlocit acțiunea de depășire a limitei de viteză. Ceea ce agentul constatator a reținut este incidența unei construcții juridice speciale, în temeiul căreia proprietarul vehiculului devine subiect al răspunderii contravenționale atunci când, deși legal informat, nu își execută obligația de a indica persoana care conducea efectiv vehiculul.

În materia răspunderii contravenționale, regula generală este aceea a caracterului personal al răspunderii. Persoana este sancționată pentru propria faptă, săvârșită cu vinovăție, iar răspunderea nu poate fi transferată, în lipsa unei norme exprese, asupra unei alte persoane. Acest principiu rezultă din însăși definiția contravenției prevăzută de art. 10 Cod contravențional și este inseparabil de exigențele legalității incriminării, individualizării răspunderii și prezumției nevinovăției.

Totuși, caracterul personal al răspunderii nu exclude posibilitatea legiuitorului de a institui, pentru anumite categorii de raporturi juridice, mecanisme speciale de identificare a persoanei pasibile de răspundere și obligații legale de cooperare în sarcina celor care dețin informația necesară stabilirii autorului real al faptei. O asemenea reglementare nu reprezintă o negare a principiului răspunderii personale, ci o modalitate de a împiedica lipsirea acestuia de efectivitate în situațiile în care autorul material al contravenției nu poate fi identificat nemijlocit de agentul constatator.

Contravențiile rutiere constatate prin mijloace tehnice certificate sau omologate prezintă o particularitate obiectivă. Aparatul tehnic identifică vehiculul, numărul de înmatriculare, locul, timpul și parametrii tehnici ai faptei, însă nu stabilește în mod necesar identitatea persoanei aflate la volan. În acest context, autoritatea dispune de dovada săvârșirii faptei cu un anumit vehicul, dar nu deține, la momentul constatării, informația referitoare la persoana care a condus acel vehicul.

În lipsa unui mecanism legal suplimentar, această particularitate tehnică ar conduce la

imposibilitatea aplicării răspunderii contravenționale într-un număr semnificativ de cazuri. Ar fi suficient ca proprietarul vehiculului să nu comunice identitatea conducătorului pentru ca fapta constatată prin mijloace tehnice să rămână fără consecințe juridice. O asemenea interpretare ar transforma constatarea automatizată într-un mecanism lipsit de efect practic și ar crea o diferență nejustificată între conducătorii opriți nemijlocit de agentul constatator și cei ale căror fapte sunt documentate prin sisteme tehnice automatizate.

Anume pentru a preveni un asemenea rezultat, legiuitorul a instituit prin art. 443¹ Cod contravențional o procedură specială. Aceasta permite agentului constatator, atunci când nu poate determina identitatea conducătorului vehiculului, să expedieze proprietarului sau posesorului o solicitare privind depunerea unei declarații referitoare la persoana care se afla la volan. După recepționarea solicitării, proprietarul sau posesorul, indiferent dacă este persoană fizică ori juridică, este obligat să comunice informațiile prevăzute de lege în termen de 60 de zile lucrătoare.

Așadar, art. 443¹ Cod contravențional nu instituie o simplă posibilitate de colaborare și nici o recomandare adresată proprietarului vehiculului. Norma consacră o obligație juridică pozitivă, concretă și exigibilă. Conduita pretinsă de lege este determinată sub aspectul destinatarului, conținutului, termenului și formei de executare. Proprietarul trebuie să comunice identitatea conducătorului, iar neexecutarea obligației în termenul stabilit activează consecința prevăzută de art. 16¹ alin. (1) Cod contravențional.

Din punct de vedere teoretic, această obligație are caracter instrumental. Ea nu constituie scopul ultim al procedurii contravenționale, ci mijlocul juridic prin care autoritatea poate individualiza persoana care a săvârșit nemijlocit contravenția rutieră. Totodată, obligația are caracter autonom față de fapta rutieră inițială, în sensul că proprietarul vehiculului este ținut să o execute indiferent dacă acesta a condus personal vehiculul, l-a transmis unui angajat, unui reprezentant ori unei alte persoane.

Caracterul autonom al obligației nu înseamnă însă că art. 443¹ Cod contravențional trebuie izolat de art. 16¹ alin. (1) și de norma care sancționează contravenția rutieră constatată. Dimpotrivă, aceste dispoziții formează un mecanism normativ unic și trebuie interpretate sistemic. Art. 443¹ reglementează procedura de solicitare și comunicare a identității conducătorului, art. 16¹ determină persoana pasibilă de răspundere în ipoteza necomunicării, iar norma din partea specială stabilește contravenția și sancțiunea corespunzătoare.

În consecință, nu poate fi acceptată interpretarea contestatarului potrivit căreia persoana juridică nu ar putea fi sancționată în temeiul art. 236 alin. (1) Cod contravențional deoarece aceasta nu poate conduce fizic un vehicul. O asemenea abordare examinează art. 236 alin. (1) separat de normele speciale de atribuire a răspunderii și ignoră chiar ipoteza pentru care legiuitorul a adoptat art. 16¹ și art. 443¹ Cod contravențional.

Persoana juridică nu este considerată autor material al acțiunii de conducere, ci proprietar al vehiculului care, după recepționarea solicitării legale, nu a indicat conducătorul efectiv. În această situație, legea atribuie proprietarului consecința juridică a contravenției constatate, nu pentru că ar prezuma în mod absolut că acesta s-a aflat la volan, ci pentru că inacțiunea sa a împiedicat individualizarea autorului real, deși proprietarul era persoana care, în mod rezonabil și juridic, trebuia să dețină ori să poată obține informația respectivă.

Rațiunea acestei reglementări rezidă și în raportul juridic special dintre proprietar și vehicul. Proprietarul beneficiază de prerogativele juridice asupra bunului, decide modul de utilizare a acestuia și persoanele cărora le permite folosirea lui, iar în cazul persoanei juridice are obligația de a organiza evidența utilizării bunurilor aflate în patrimoniul său. Nu este

excesiv ca legiuitorul să îi impună să cunoască sau să poată determina cine utiliza vehiculul într-un anumit moment, mai ales atunci când este vorba despre un bun supus înmatriculării, utilizat în trafic și susceptibil să genereze riscuri pentru siguranța publică.

Pentru o persoană juridică, obligația de evidență este cu atât mai evidentă. Activitatea acesteia se desfășoară prin organe, reprezentanți, salariați și alte persoane cărora li se încredințează bunurile societății. Admiterea tezei potrivit căreia persoana juridică ar putea invoca pur și simplu necunoașterea identității conducătorului ar transforma dezorganizarea evidenței interne într-un avantaj juridic și ar permite entității să se exonereze prin propria lipsă de diligență.

Instanța subliniază că normele contravenționale trebuie interpretate strict sub aspectul condițiilor răspunderii, însă interpretarea strictă nu echivalează cu interpretarea fragmentară sau cu lipsirea normei de efect util. Principiul legalității nu obligă instanța să adopte interpretarea cea mai formalistă posibilă, ci să determine sensul normei prin raportare la text, la sistemul juridic din care aceasta face parte și la finalitatea urmărită de legiuitor.

Din perspectiva interpretării teleologice, art. 443[1] Cod contravențional urmărește asigurarea efectivității constatării automatizate a contravențiilor rutiere și împiedicarea eludării răspunderii prin ascunderea identității conducătorului. Din perspectiva interpretării sistemice, norma procedurală trebuie corelată cu art. 16[1], care stabilește consecința necomunicării, și cu norma materială care sancționează fapta rutieră constatată. Din perspectiva interpretării logice, nu poate fi presupus că legiuitorul a impus proprietarului o obligație expresă, însoțită de un termen și de informarea asupra răspunderii, fără a atașa neexecutării sale o consecință juridică reală.

Această concluzie este compatibilă și cu standardele dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În cauza O'Halloran și Francis împotriva Regatului Unit, hotărârea Marii Camere din 29 iunie 2007, Curtea Europeană a examinat obligația proprietarului sau deținătorului unui vehicul de a comunica identitatea persoanei care conducea la momentul săvârșirii unei contravenții rutiere. Curtea a reținut că dreptul de a nu se autoincrimina nu este absolut și că, în domeniul reglementării circulației rutiere, persoanele care aleg să dețină și să conducă vehicule acceptă anumite responsabilități și obligații legale, justificate de necesitatea protejării siguranței publice.

Importanța acestei jurisprudențe pentru prezenta cauză nu constă în preluarea automată a soluției adoptate într-un alt sistem juridic, ci în recunoașterea de principiu a legitimității obligației de comunicare a identității conducătorului. Curtea Europeană a admis că statele pot institui asemenea obligații atunci când ele sunt previzibile, urmăresc un scop legitim și nu suprimă în substanță garanțiile art. 6 din Convenție.

În speță, obligația impusă SRL „Vectortrade" era prevăzută expres de lege, avea un conținut determinat, era însoțită de un termen suficient de 60 de zile lucrătoare și presupunea comunicarea unor informații referitoare la utilizarea unui vehicul aflat în proprietatea societății. Nu se poate susține că persoana juridică ar fi fost plasată într-o situație de constrângere incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil. Societății nu i s-a cerut să recunoască săvârșirea unei fapte proprii, ci să comunice cine a folosit bunul aflat în patrimoniul său.

Totodată, în cauza Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, Curtea Europeană a statuat că prezumțiile de fapt sau de drept nu sunt, prin ele însele, incompatibile cu art. 6 § 2 din Convenție, însă statele trebuie să le mențină în limite rezonabile, ținând seama de importanța intereselor aflate în joc și asigurând respectarea

dreptului la apărare. Acest standard confirmă că dreptul convențional nu interzice mecanismele speciale de atribuire a răspunderii, ci impune ca acestea să fie proporționale, previzibile și susceptibile de control judiciar efectiv.

Mecanismul prevăzut de art. 16¹ și art. 443¹ Cod contravențional respectă aceste cerințe. Proprietarul nu este sancționat automat doar pentru că vehiculul îi aparține. Mai întâi, autoritatea trebuie să constate contravenția prin mijloace tehnice corespunzătoare, să fie în imposibilitatea de a identifica nemijlocit conducătorul, să expedieze solicitarea în condițiile legii și să demonstreze recepționarea acesteia. Proprietarului i se acordă apoi un termen de 60 de zile lucrătoare pentru executarea obligației. Numai după expirarea acestui termen și în lipsa comunicării informațiilor poate interveni răspunderea prevăzută de norma specială.

Prin urmare, răspunderea nu se întemeiază pe o prezumție absolută și irefragabilă, ci pe o succesiune de împrejurări verificabile: existența contravenției constatate automat, imposibilitatea identificării conducătorului, comunicarea solicitării, expirarea termenului și neexecutarea obligației. Fiecare dintre aceste elemente poate fi contestat și supus controlului instanței, ceea ce exclude caracterul arbitrar al mecanismului.

În cauzele Janosevic împotriva Suediei și Västberga Taxi Aktiebolag și Vulic împotriva Suediei, hotărârile din 23 iulie 2002, Curtea Europeană a reiterat că procedurile cu caracter punitiv, chiar dacă sunt calificate în dreptul intern drept administrative sau fiscale, trebuie să ofere garanții efective de contestare și control judiciar. Aplicând această exigență în prezenta cauză, instanța constată că SRL „Vectortrade” a avut posibilitatea de a contesta procesul-verbal, de a prezenta argumente, de a solicita administrarea probelor și de a supune controlului judecătoresc atât legalitatea comunicării solicitării, cât și temeinicia sancțiunii.

Faptul că argumentele contestatarului nu sunt confirmate de materialele dosarului nu echivalează cu restrângerea dreptului la apărare. Dreptul la apărare garantează posibilitatea efectivă de a formula și susține o poziție procesuală, dar nu obligă instanța să accepte susțineri infirmate de probe.

În același sens, cauza Jussila împotriva Finlandei, hotărârea Marii Camere din 23 noiembrie 2006, confirmă că garanțiile art. 6 din Convenție se aplică și procedurilor cu caracter contravențional sau administrativ-punitiv, însă modalitatea concretă de aplicare poate ține seama de natura faptei și de gravitatea sancțiunii. În materia contravențiilor rutiere, caracterizată printr-un volum ridicat de cauze și prin utilizarea legitimă a mijloacelor tehnice automatizate, Convenția nu interzice proceduri simplificate, cu condiția menținerii unui control judiciar real și a posibilității persoanei sancționate de a combate probele.

Raportând aceste principii la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că susținerea SRL „Vectortrade” referitoare la pretinsa neexpediere și nerecepționare a solicitării este contrazisă de înscrisurile administrate. Deși în contestație și în cererea suplimentară societatea a afirmat că nu ar fi fost informată despre obligația de a comunica identitatea conducătorului și că materialele cauzei nu ar conține dovezi suficiente ale comunicării, aceste afirmații nu corespund situației probatorii constatate de instanță.

Astfel, la filele 15–16 ale dosarului se află dovada expedierii și recepționării solicitării adresate SRL „Vectortrade”, din care rezultă că trimiterea a fost recepționată la data de 28 iunie 2024. Prin urmare, nu este vorba despre simpla existență a unei înregistrări interne a autorității sau despre o mențiune abstractă privind expedierea corespondenței, ci despre un mijloc de probă care confirmă ajungerea solicitării la destinatar.

În aceste condiții, apărarea potrivit căreia termenul de 60 de zile lucrătoare nu ar fi început să curgă este lipsită de fundament factual. Termenul a început să curgă de la

recepționarea solicitării, respectiv de la 28 iunie 2024, iar contestatarul avea obligația ca, în intervalul prevăzut de art. 443¹ alin. (2) Cod contravențional, să depună declarația privind identitatea conducătorului vehiculului.

Instanța nu poate substitui lipsei de reacție a contestatarului o conduită pe care acesta nu a manifestat-o în termenul legal. Din materialele cauzei nu rezultă că SRL „Vectortrade" ar fi depus declarația cerută, că ar fi solicitat clarificări autorității, că ar fi comunicat imposibilitatea obiectivă de identificare a conducătorului ori că ar fi prezentat orice alt răspuns la solicitarea recepționată.

Tăcerea societății, menținută pe întreaga durată a termenului legal, nu este neutră juridic. Atunci când legea impune unei persoane o obligație expresă de a acționa, inacțiunea sa dobândește relevanță contravențională dacă sunt întrunite condițiile normei sancționatorii. A considera că necomunicarea nu produce consecințe ar însemna ca executarea obligației prevăzute de art. 443¹ alin. (2) Cod contravențional să depindă exclusiv de voința destinatarului și ca norma să poată fi înlăturată prin simpla pasivitate a acestuia.

Instanța respinge și argumentul potrivit căruia lipsa identificării nominale a persoanei care a primit corespondența ar anula efectele comunicării. În cazul unei persoane juridice, corespondența este transmisă la sediul declarat și este recepționată prin mecanismele organizatorice ale entității. Persoana juridică nu poate opune autorității propria modalitate internă de gestionare a corespondenței pentru a lipsi de efect o comunicare ajunsă la sediul său.

Primirea corespondenței de către un angajat, reprezentant ori altă persoană care acționează în cadrul organizatoric al societății produce efecte față de persoana juridică, dacă nu se demonstrează existența unei fraude, a unei erori de destinatar sau a unei alte împrejurări obiective care să excludă ajungerea actului în sfera de control a destinatarului. Or, SRL „Vectortrade" nu a prezentat nicio probă concretă de acest fel.

Simpla contestare verbală a recepționării nu poate prevala asupra înscrisului care confirmă comunicarea. Prezumția nevinovăției nu impune instanței să ignore probele administrate și nici nu transformă orice afirmație a contestatarului într-un dubiu rezonabil. Dubiul relevant din punct de vedere juridic trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a probelor, nu din negarea neînsoțită de suport factual a unei împrejurări dovedite prin înscrisuri.

Instanța reține că, potrivit art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată beneficiază de prezumția nevinovăției, iar sarcina demonstrării vinovăției revine autorității competente. În prezenta cauză, această sarcină a fost îndeplinită. Agentul constatator a prezentat procesul-verbal, datele privind contravenția constatată cu mijloace tehnice, solicitarea adresată proprietarului vehiculului, dovada recepționării acesteia și împrejurarea necomunicării identității conducătorului în termenul legal.

Aceste mijloace de probă se coroborează și formează un ansamblu coerent. Procesul-verbal nu constituie singurul temei al constatării vinovăției, ci este confirmat de actele referitoare la comunicarea solicitării și de lipsa oricărui răspuns din partea societății. În consecință, nu poate fi reținută critica potrivit căreia sancțiunea s-ar întemeia pe presupuneri ori exclusiv pe forța probantă a procesului-verbal.

De asemenea, nu poate fi acceptată susținerea privind încălcarea dreptului la apărare prin întocmirea procesului-verbal în lipsa reprezentantului persoanei juridice. Procedura reglementată de art. 443¹ Cod contravențional este concepută tocmai pentru situația în care proprietarul vehiculului nu răspunde solicitării în termenul legal. A condiționa întocmirea

procesului-verbal de prezența persoanei care a ignorat solicitarea ar permite acesteia să blocheze procedura prin propria pasivitate.

În plus, întocmirea procesului-verbal în lipsă nu a lipsit contestatarul de acces la justiție și de posibilitatea de a-și formula apărările. SRL „Vectortrade" a depus contestație, a prezentat o cerere suplimentară, a fost reprezentată în ședința de judecată și a avut posibilitatea de a combate toate elementele reținute de agentul constatator. Prin urmare, garanțiile contradictorialității și dreptului la apărare au fost respectate în cadrul controlului judiciar exercitat asupra actului contestat.

Instanța apreciază drept neîntemeiată și tentativa contestatarului de a desprinde artificial art. 236 alin. (1) Cod contravențional de art. 16^1 și art. 443^1 Cod contravențional. Normele respective nu se exclud și nu reglementează situații fără legătură între ele. Art. 236 alin. (1) stabilește fapta rutieră constatată, art. 443^1 prevede modalitatea de identificare a conducătorului atunci când fapta este înregistrată automat, iar art. 16^1 stabilește persoana pasibilă de răspundere în cazul necomunicării identității conducătorului.

Această succesiune normativă reflectă o tehnică legislativă prin care norma specială completează norma generală. Agentul constatator nu a creat o răspundere neprevăzută de lege și nici nu a extins prin analogie domeniul de aplicare al art. 236 alin. (1). Acesta a aplicat consecința expres prevăzută de legiuitor pentru ipoteza în care proprietarul vehiculului nu execută obligația de informare.

Totodată, sancțiunea aplicată persoanei juridice confirmă respectarea particularităților regimului său juridic. SRL „Vectortrade" a fost sancționată cu amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare, ceea ce corespunde naturii persoanei juridice și dispozițiilor speciale care exclud aplicarea unor sancțiuni incompatibile cu statutul acesteia.

Instanța subliniază că eficiența normelor privind constatarea automatizată a contravențiilor ar fi compromisă dacă proprietarul vehiculului ar putea evita orice consecință juridică prin refuzul de a comunica identitatea conducătorului și, ulterior, prin invocarea faptului că autoritatea nu a stabilit persoana aflată la volan. O asemenea conduită ar permite proprietarului să valorifice chiar rezultatul propriei neexecutări și ar contraveni principiului general potrivit căruia nimeni nu poate obține un avantaj juridic din propria conduită ilicită.

În prezenta cauză, legiuitorul a oferit SRL „Vectortrade" posibilitatea de a evita aplicarea mecanismului derogatoriu prin simpla executare a obligației legale. Societatea avea la dispoziție 60 de zile lucrătoare pentru a identifica persoana căreia îi fusese transmis vehiculul și pentru a comunica datele acesteia. Termenul acordat nu poate fi considerat excesiv de scurt, iar contestatarul nu a invocat și nu a probat existența unei imposibilități obiective de executare.

În aceste împrejurări, necomunicarea identității conducătorului constituie rezultatul unei conduite imputabile persoanei juridice. Vinovăția se manifestă cel puțin sub forma neglijenței, întrucât societatea nu a dat curs unei solicitări oficiale recepționate la sediul său, deși putea și trebuia să prevadă consecințele nerespectării obligației expres indicate de lege.

Nu poate fi admisă transformarea obligației legale de diligență într-o obligație fără sancțiune și nici reducerea procedurii prevăzute de art. 443^1 Cod contravențional la o corespondență facultativă între autoritate și proprietarul vehiculului. Normele juridice se adoptă pentru a produce efecte, iar interpretarea instanței trebuie să păstreze eficacitatea mecanismului instituit de legiuitor, fără a depăși limitele textului legal.

În concluzie, instanța constată că agentul constatator a demonstrat existența contravenției constatate prin mijloace tehnice, expedierea și recepționarea la data de 28 iunie

2024 a solicitării privind comunicarea identității conducătorului, expirarea termenului legal de 60 de zile lucrătoare și neexecutarea obligației de către SRL „Vectortrade”. Contestatarul nu a prezentat probe apte să răstoarne aceste constatări și nu a demonstrat existența vreunei cauze obiective care să justifice inacțiunea sa.

Argumentele privind lipsa comunicării solicitării, imposibilitatea atragerii la răspundere a persoanei juridice, contradicția dintre fapta descrisă și încadrarea juridică, încălcarea prezumției nevinovăției și afectarea dreptului la apărare sunt infirmate atât de materialul probator, cât și de interpretarea sistemică, logică și teleologică a art. 16¹ alin. (1), art. 236 alin. (1) și art. 443¹ Cod contravențional.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr. *****din 30 septembrie 2025 și decizia de sancționare au fost întocmite în limitele competenței agentului constatator, cu respectarea normelor materiale și procedurale aplicabile, iar sancțiunea aplicată corespunde mecanismului juridic special instituit de legiuitor pentru situațiile în care proprietarul vehiculului, deși legal informat, nu comunică identitatea conducătorului care a săvârșit contravenția constatată prin mijloace tehnice automatizate.

În aceste condiții, contestația depusă de administratorul SRL „Vectortrade” – Guțu Violeta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT04 nr. *****din 30 septembrie 2025 și a sancțiunii contravenționale aplicate.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 art. 441 alin. (1) lit. a), art. 448, art. 460, art. 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravențional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge contestația depusă de administratorul SRL „Vectortrade” – Violeta Guțu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 *****emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Iana Talmaci**